

Tann dysturin var væl og virðiliga gloymdur í dag, og hóast teir ónkuntið hava spælt betur enn í dag, so var annar hálvleikur sera góður hjá StÍF.

Byrjanin var jøvn. Hannis Wardum legði Kyndil á odda 1-0 beinanvegin, og við tí málinum boðaði hann frá, at hann ætlaði sær at gera alt fyri, at meistaraheitið endaði í Havn, heldur enn á Strøndum. Og lat tað verða sagt beinanvegin. Hannisar partur lá ikki eftir leygardagin. Hann var klárt besti Kyndilaleikarin henda dagin, og hann gjørdi ikki færri enn 11 mál.

Strandinger høvdu eitt sindur ilt við at fóta sær í teimum allarfyrrstu minuttinum. Ivaðust eitt sindur ov nógv og tað sá einu lötuna út til, at tað var ov lítil futtur í. Men alt hetta broyttist so skjótt.

Í álopinum høvdu teir trupult at fáa høgru síðu við í fyrra hálvleiki, og tað gjørdi at ov nógv trýst lá á Artur og beiggjanum Alexanduri, samstundis sum tað gjørdist ov lætt at verja fyri hjá Kyndli.

Hørð linja

Verjurnar gjørdi eisini sítt til, at tað ikki kom gongd á mál skjótingina beinanvegin, og innanfyri teir fyrstu tíggu minuttirnar góvu dómarnir, Hjalmar og Kristian, fyra gul kort. Við hesum var linjan lögð, og tað skal sigast beinanvegin, at teir fylgdu linjuni til dystarenda.

Liðini vóru púra jøvn til støðuna 4-4. Bent Djurhuus javnaði við einum vøkum mál eftir eina flotta frispæl-

ing frá Artur. Eftir hetta mál fekk Kyndil tveymálsleiðslu, og tað var týðuligt at síggja, at áskoðarunum dámdi hetta lítið. Kyndil kom upp á 7-5, men so vendist í holuni.

Strandinger tóku seg saman, og høvuðsorsøkin var málmaðurin, Jóhan Danielsen, sum stóð ein kanóndyst. Hann var framúr tryggur í málinum, og í ávisum tíðarbilum í dystinum, var tað hann, sum helt strandinger inni í dystinum, tá tað stóð á at fylgja við úti á vøllinum. Tí Kyndil spældi bæði skjótt og væl. Serliga í fyrra hálvleiki.

Fimm á røð

Áðrenn nakar vardi, komu strandinger við aftur í spæli. Alexandur, Artur og leikandi venjarin Jónleif Sólsker, sendu við tilsamans fimm málum StÍF fram um við trimum, og ivasomu andlitsbráini á áskoðarunum vóru aftur vend til smíl.

Men enn einaferð stívnadu smilini, tí lötuna eftir var tað Kyndil, sum setti damp undir ketlarnar, og stutt fyri hálvleik høvdu teir lagt seg fram um við trimum. Rúni Poulsen, spældi væl á strikuni, stóður og sterkur sum hann er, og tað var m. a. honum fyri at takka, at Kyndil enn einaferð fór framum.

Í endanum av fyrra hálvleiki fingur strandinger tó minka so mikið um munin, at hálvleiksleiðsla Kyndils bert var tað eina málið. 17-16 var støðan í hálvleikinum.

Avgjördur Elias

Støðan stóð við í byrjanini

av seinna hálvleiki. Liðini skiftust at skjóta mál, men tað vóru aðrir leikarar, sum tóku byrðarnar nú. Hjá strandingum í øllum førum.

Elias Hansen, sum í fyrra hálvleiki var púasta fyrri ongum - hann flutti bara bóltin til næsta mann - var púra hamskiiftur tá farið var undir seinna hálvleik. Kyndilsmenn gjørdi av at mansverja bæði Jónleif og Artur, og hetta gav Eliasi so mikið av plássi í høgra borðið, at hann gjørdi trý tey fyrstu málini hjá strandingum í seinna hálvleiki.

Tá um tíggu minuttir vóru farnir av seinna hálvleiki, fóru strandinger framum. Artur skoraði við sínum fjórða brotskasti og nú var støðan 21-20. Áskoðarnir brølaðu, tí nú sást ljós fyri framman. Fimti ára dvødur frá meistaraheitinum er dvødur, sum sjálvt ikki B36 kann máta seg við, og nú sá út til at tann sovandi ressaðist.

Teir fóru framum við tveimum, men stutt eftir vóru teir raktir av eini dupultútvísing, og hana brúkti Kyndil til at koma upp á javnt aftur.

Jóhan var maðurin

Eftir at Kyndil hevði javnað fóru strandinger í álop. Jónleif var mansvardur, og í panikkinum kloddaðu strandinger sær bóltin burtur. Kyndil fór í álop, sum endaði við brotskasti, og tað var Hannis Wardum settur at skjóta.

Hannis hevði verið «sikkerheitin sjálv» hini brotskostini, og tey flestu væntaðu, at hann fór at skora aftur hesaferð og leggja

Kyndil framum. Men tað vildi Jóhan Danielsen annarleiðis. Hann tók brotskasti, og av tí, at strandinger fingur tvey mál næstu triggjar minuttirnar uttan at Kyndil fekk nakað, so var hetta ein tann týdingarmesta lötan í dystinum.

»Jooohhhhaaannn, Jooohhhhaaannnn« brølaðu áskoðarnir, og tað sigur meiri enn orð. Jóhan var dagsins maður á Skála. Ta lötuna í hvussu er.

Strandinger vóru enn einaferð raktir av eini dupultútvísing, men hesaferð fótaðu teir sær betur, kanska serliga tí, at Kyndil eisini varð rakt av eini útvísing.

Endaspurturin

Kyndil kláraði ikki at minka um munin. Teir fingur eitt mál, men beint eftir fingur strandinger eitt afturat, so munurin aftur var tvey mál.

Tíðin fór so smátt at ganga undan, og tað gjørdist alt meira trupult hjá Kyndli at halda skil á egnum spæli. Hetta sást kanska einabest við at íslendski venjari Kyndils, Jakob Jónsson, sum annars hevur fingið mál úr nærum øllum vinklum, bráðliga fór at brenna, tá á stóð.

Strandinger gjørdi hinvegin skjótari av í álopinum, og áðrenn Kyndil vardi tað, vóru strandinger farnir enn longur frá teimum. Seinastu tvey málini áttu strandinger og tað var líkamikið hvat «hallarspekarin» segði, tí eingin hoyrði hann kortini. Áskoðarnir; teir sum hildu við StÍF, brølaðu og yldu, sum óðir, og úti á vøllinum høvdu leikarnir fatað, at meistaraheitið var í hús.

Alexandur Johansen gjørdi flúgvaren eftir at hava skotið seinasta málið í dystinum, og bert fá sekund seinni brúksaði dómarnaraparið av fyrri seinastu ferð.

54 ára biðitið var av á Strøndum

Sósíalúrín ynskir StÍF og øllum strandingum hjartaliga tillukku við fýroyma meistaraheitinum.

Artur Johansen, liðskipari strandinga hevur júst fingið steypið frá Torbírni Jacobsen, sum í roðu síni hugleiddi um gamlar hondbóltsdagar, saman við dagsins dómarnum Hjalmar Petersen og Kristian Johansen (Mynd Jonhard Hammer)

Sveinbjørn Poulsen og Elias Hansen í sigursróminum beint eftir dystin. Sveinbjørn slapp ikki at vera við eftir reyða kortið seinasta vikuskiftið, men Elias var og hann gjørdi sína skyldu á vøllinum (Mynd: Jonhard Hammer)

